

Knihovna představuje...

Monika Vaňková – pracuje v soukromé firmě (obchodní oddělení) v Polici nad Metují - již 9 let. Pro mě je mistr ve tvoření a zdobení perníčků. Kdo byl na podzimní výstavě v Machově, určitě se mnou bude souhlasit. Ale to je tím, že u nich se šikovnost dědí. Začalo to prababičkou, pokračuje v tom její maminka, její bratr a teď už i dcera.

Kdo tě přivedl ke čtení?

Mamka, doma jsme měli spoustu knížek a učitelé ve škole.

První návštěva knihovny a kde?

Školní knihovna v Machově.

Co jsi četla jako malá?

Četla jsem cokoli, ale pak mě uchvátily Foglarovky.

Povinná literatura na škole?

Povinná literatura mě moc nebavila, hledala jsem si svůj žánr, který budu číst.

Dostáváš knížky?

Ano, aspoň jednu knížku.

Co tě zaujme první na knížce? Co přiměje k její koupi?

Obal, jak je navržen, musí mě prostě padnout do oka. Když si chci udělat radost, inspirovat se, naučit se něčemu novému.

Inspirovala tě někdy knížka?

Ano, k tvoření nových nápadů, získání nového pohledu na věc.

Čteš hodně nebo málo?

Záleží na období, čase.

Kolik přečteš knížek?

Jak kdy, někdy 3 knížky za měsíc a někdy žádnou.

Četla jsi dětem?

Ano, když byly děti malé, tak zejména před spaním. Později jsme se ve čtení střídali, a poté četly děti mně.

Nejdřív knížka nebo film?

Knížka a potom film. V knížce je toho více a někdy se liší od filmu. Při čtení si věci představuji, ve filmu je to dané.

Vracíš se ke knížce, i když jsi ji už četla?

Ano.

Napíšeš si Ježíškovi o knížku?

Ano. Mám ráda knížky dle skutečných událostí.